

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 93.

Tredie Session.

61de Møde.

Tirsdagen den 20de Januar.

(Forts.)

Orholm: Efterat de enkelte Punkter ere blevne gennemgaaede af de ærede Medlemmer af Udvalget paa en meget dygtigere og klarere Maade, end jeg kunde tiltroe mig at behandle dem paa, skulde jeg blot tillade mig med et Par Ord at berøre nogle af de Hovedpunkter, som forekomme mig at være af besynderlig Bigtighed ved Bedømmelsen af det foreliggende Spørgsmaal. Endssjøndt jeg neppe efter de Foredrag, vi have hørt, tør antage, at der hersker stor Enighed i Anskuelserne mellem den høitagtede Finantsminister og Udvalgets Medlemmer, troer jeg dog virkelig, at der kunde ventes og haabes et Slags Overenskomst, som kunde tilfredsstille begge Parter. I et enkelt Punkt maa jeg for min Person erklære mig fuldkommen enig med den høitagtede Finantsminister, nemlig i Uanvendeligheden af den danske Grundlov paa Colonierne. Naar derimod den ærede Finantsminister deraf har draget den Slutning, at man altsaa ikke behøvede at anføre nogle Bestemmelser i den saakaldte Coloniallov, der skulde være Grundbestemmelser for Colonierne, saa kan jeg ikke dertil være enig med den høitagtede Minister; thi i en saadan Ansørelse i en Coloniallov af de Grundrettigheder eller Grundregler, som skulde antages for Colonierne, seer jeg netop en fuldkommen Afstørelse af den Tanke, at Grundloven nogenstunde kunde ansees som anvendelig for eller nogenstunde burde udvides til Colonierne, og dette, troer jeg, er et ikke uvigtigt Resultat af at optage disse Grundbestemmelser i en Coloniallov. Naar den høitagtede Finantsminister ved enkelte Ytringer har hentydet paa, at saadanne Grundbestemmelser

vare overflødige, fordi de staae i den danske Grundlov, saa mener jeg, efter min Anskuelse, at den danske Grundlov aldeles ikke har Noget med Colonierne at bestille, og at man ikke kan raisonnere saaledes, idet jeg antager det for Colonierne Bedkommende for fuldkommen ligegyldigt, hvad der staaer i den danske Grundlov. Med Hensyn til de forskjellige Anskuelser mellem den høitagtede Finantsminister og Udvalgets Medlemmer, betræffende Colonialraadets Organisation, troer jeg derimod der bestaaer en Uenighed, som ikke saa let vil kunne udjævnes, idet jeg, idetmindste for min Part, paa ingen Maade troer at kunne lade mig overbevise om Rigtigheden af de af Ministeren fremsatte Anskuelser i saa Henseende. Efter den locale Kundskab og den personlige Erfaring, jeg i sin Tid har erhvervet mig i Colonierne, er det min Overbeviisning, at et saadant samlet Colonialraad ikke vil kunne trives. Jeg troer paa det Bestemteste at turde bemærke, at, naar der er Tale om Ubeslægtigheden af Udvalgets Forslag i saa Henseende, saa gaaer Udvalgets Forslag netop ikke ud paa at skabe noget Nyt, men paa at bygge paa de bestaaende Forhold, som i meget lang Tid have været Colonierne Indbyggere bekendte, og hvortil man har vænnet sig. Jeg tør endog saa gaae saavidt at yttre, at jeg virkelig antager, at der paa St. Croix eksisterer mere levende Interesse for Forholdene i enkelte fremmede Colonier, end for Forholdene paa St. Thomas, og omvendt, at der paa St. Thomas maaskee eksisterer større Interesse for Forholdene paa Curacao og St. Barthelemy end for dem paa St. Croix, ligesom man virkelig paa begge Steder, idetmindste i den Tid, jeg kjendte Colonierne, vilde være bleven overrasket ved at finde, hvor lidet den ene var bekendt med den anden Des Ind-